

ροῦχον τίτανον, καὶ μαγνησίαν, χλωροῦχον ἀμωνίαν καὶ ὀξέα τινα· καὶ χρωματίζεται μὲ χροῦμά τι κίτρινον. Τὸ κέλυφος κατασκευάζεται ἀπὸ τίτανον διαφόρων εἰδῶν μὲ ὀλίγον ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, καὶ χύνεται διὰ καταλλήλων τύπων εἰς τὰ ἀπαιτούμενα σχήματα. Εἰς ταῦτα τὰ κέλυφα, διὰ λεπτῆς ἐν τῷ μικρῷ ἄμφω τρύπας, εἰσάγεται τὸ τεχνητὸν λεύκωμα, τὸ ὁποῖον ἐξαπλοῦται εἰς τὴν ἐνδοτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ κελύφους καὶ προσκολλᾶται. Ἐπειτα εἰσβάλλεται ἡ ἀνάλογος τοῦ κρούου ποσότης, ὃ δὲ ἀπομένον τόπος πληροῦται διὰ τοῦ αὐτοῦ λευκώματος καὶ ἡ ὅλη κλείεται μὲ λιθοκόλλαν, δὲν ἀπολείπεται δὲ ἄλλο τι εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀγοραστάς εἰμὴ τὸ θάρος νά τα φάγωσιν!

Ἐν Ἀμερικῇ ἐλύθη πρό τινας χρόνους τὸ ζήτημα τῆς θερμάνσεως ὀλοκλήρου πόλεως διὰ μιᾶς μόνης κεντρικῆς ἐστίας, μεταβιβαζούσης τὴν θερμότητα δι' ἀτμῶν διαχωρμένων καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὡς τὸ φωταέριον διὰ σωλήνων. Ἐν Μιγιχάνη ἡ μέθοδος αὕτη ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Ἐν δὲ Νέα Ἰόρκη Ἑταιρία τις ἔλαθεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς θερμαγωγῶν σωλήνων διὰ τῶν ὁδῶν, καταθέσασα ἐγγύησιν 250,000 φράγκων ὡς ἐχέγγυον περὶ τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ λιθοστρώτου· ἀνέλαβε δὲ νά θερμάνῃ πάντα τὰ δημόσια κτίρια εἰς τιμὴν κατὰ τὸ τρίτον μικροτέραν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν συνήθη θέρμανσιν. Ἐπιπλέον δὲ θά προμηθεύῃ ἐν καιρῷ χιονώδει μηχανὰς ἀτμοκινήτους ἀναλυούσας ἐν ἀκαρεῖ τὴν ἀνά τὰς ὁδοὺς χιόνα.

Ἡ Πλοῦσιος Ἀμερικανὸς (σὶρ Έδουάρδος Τράμφ) ἀποθανὼν κατέλιπε κληροδότημα παράξενον καὶ πρωτάκουστον. Ἐν τῇ διαθήκῃ ἀναφέρεται ῥητῶς ὅτι ἐν ἑκατομμύριον ταλλήρων ὀρίζεται εἰς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν γηροκομείου . . . ἵππων. Παραγγέλλει δὲ ὁ διαθέτης ὅτι ἐν τῷ γηροκομείῳ τούτῳ ὀφείλουσιν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης νά περιθάψωσι πρῶτους πάντων τοὺς ἵππους του, οὐκ ὀλίγους ὄντας, καὶ νά τοὺς περιποιῶνται μετὰ πάσης ἐπιμελείας μέχρι τῆς τελευτῆς των. Τὸ ἵπποκομεῖον τοῦτο θά περιλαμβάνῃ πεντήκοντα περίπου κλίτας, ἠθέλομεν νά εἴπωμεν φάντας, θά εἰσάγωνται δὲ εἰς αὐτὸ πάντες οἱ ἕνεκα γήρωσ ἀνίκανοι εἰς ἐργασίαν ἵπποι, οἱ ἀπόμαχοι, καὶ καθ' ὅλου οἱ ἔχοντες καλὰ συστατικὰ ὅτι ὑπρέτησαν πιστῶς καὶ μακρὸν χρόνον. Προσέτι δὲ εἰς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς θελήσεώς του ὁ διαθέτης καταλείπει ἐπίτηδες κεφάλαια, δι' ὧν νά ἀγοράζεται πᾶς ἵππος ἄχρηστος, διὰ τῆς ποσότητος ἢν τυχοῦν ἤθελον δώσει οἱ ἔχοντες ἐπάγγελμα τὸ νά ἀγοράζωσι τοιοῦτους ἵππους καὶ ἐκδέροντες αὐτοὺς νά πωλῶσι τὴν δορὰν των. Ἡ Ἑταιρία ἡ προστάτις τῶν ζῶων θά ἐλαυχάτο ἐν μεταξὺ τῶν μελῶν της εἶχε τοιοῦτόν τινα οἶ-

κίριμονα ἄνδρα. Ἄλλὰ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος περὶ οὗ ὁ λόγος δὲν ἦτο μέλος τῆς εὐεργετικῆς ταύτης Ἑταιρίας.

Ἡ γραφὴ τοῦ πρό τινων ἐτῶν ἀποθανόντος γνωστοῦ γάλλου ἐπιφυλλιθογράφου Ἰουλίου Ζανέν (Jules Janin) ἦτο δυσανάγνωστος ἡ μάλλον εἰπεῖν ἀδύνατον νά ἀναγνωσθῇ. Ὁ Ἀλφόνσος Κάρ διηγεῖται ἐν τινι τῶν μυθιστοριῶν του τὰ ἐξῆς: «Ἐλαβον ἐπιστολὴν τοῦ ἀγαπητοῦ μοι Ζανέν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νά τὴν ἀναγνώσω κατ' οὐδένα τρόπον. Προτείνω λοιπὸν ἀξίαν λόγου ἀμοιβὴν εἰς τὸν δυνήθησόμενον νά τὴν ἀναγνώσῃ. Σημειωτέον δ' ὅτι τοῦ ἀγῶνος τούτου δὲν ἀποκλείεται οὐδὲ αὐτὸς ὁ Ἰούλιος Ζανέν.»

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προβάτων ὅλου τοῦ κόσμου ὑπολογίζεται περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Δὲν δύναται τις οὔτε εὐεξίαν οὔτε εὐδαιμονίαν νά ἔχῃ, ὅταν ὁ στόμαχος αὐτοῦ δὲν λειτουργῇ κανονικῶς. Ἄλλὰ πῶς δύναμαι, ἴσως ἐρωτήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ν' ἀποφανθῶ ἂν ἡ ἀσθένεια ὑφ' ἧς πάσχω εἶναι πραγματικὴ ἢ φαντασιώδης; Ὡπως δὴ ποτε, ἠθέλον ἀπαντήσῃ, πρῶτον πρόσεξε τὸν στόμαχόν σου καὶ εἶτα ἴδὲ τὴν γλῶσσάν σου. Τί διακρίνει ὁ ἰατρός ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῆς γλώσσης; Πάμπολλα πράγματα. Ἡ γλῶσσα ἐπηρεάζεται ἐκ πάσης τροφῆς πνευματικῆς ἢ σωματικῆς, καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ στομάχου. Τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας λεπτὸν ἐκείνο ὑπόλευκον στρώμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδείκνυσσι δυσπεψίαν. Δις-σχασμένη γλῶσσα δηλοῖ ὅτι ὁ στόμαχος εὐρίσκεται ἐν ἀνωμαλῇ καταστάσει. Κίτρινη γλῶσσα ἐμφανίζει χολάς. Ἡ ἔχουσα πυκνὸν καὶ τραχὺ στρώμα μαρτυρεῖ προηγηθείσας καταχρήσεις. Δὲν εὐχομαι τοῖς φίλοις μου τοιαύτας γλώσσας, διότι εἰλικρινῶς πιστεύω, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πραγματικὴν εὐεξίαν δὲν δύναται νά ἐξασφαλίσῃ ὁ μὴ τῆρῶν «τῶνς πίδας του θερμοῦς, τὴν κεφαλὴν του ψυχρὰν καὶ τὴν γλῶσσάν του καθαρὰν.»

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Διὰ τῆς ἐξῆς παρασκευῆς ἀποβίνει εὐληπτον τὸ λίδι τῆς μουρούνας (ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου). Εἰς ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου (ἑνὸς κοχλιζίου τῆς σούπας) μίγνυται κρόκος ὡσ' εἰς τὸ μίγμα προστίθενται σταγόνας τινὲς ἀρωματικοῦ οἴνου πνευματώδους ὑγροῦ, εἶτα ἐπιχέεται ἡμισυ ποτήριον ὕδατος καὶ προστίθεται ἀρκούσα ποσότης σκυχάρου. Τὸ μίγμα οὐδαμίαν κέκτηται γεῦσιν ἢ ὀσμὴν κακὴν καὶ λίαν εὐχερῶς ὑπὸ τῶν ἀρρώστων λαμβάνεται.